

“ใช้เฉพาะในราชการ ไม่เป็นสิ่งพึงเปิดเผย”

บันทึก

เรื่อง ปัญหาการลงโทษครูโรงเรียนประชาบาลและसारวัตรศึกษา
ซึ่งได้รับการยกฐานะเป็นข้าราชการ

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือที่ ๒๕๔๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๔ ส่งปัญหาข้อกฎหมายของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้หารือมาว่าเนื่องจากได้ยกฐานะครูประชาบาลและसारวัตรศึกษาให้เป็นข้าราชการแล้ว ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ ปรากฏว่า ครูประชาบาลและसारวัตรศึกษาได้กระทำความผิดก่อนวันที่ได้รับการยกฐานะเป็นข้าราชการ (ก่อนวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑) ในการสอบสวนพิจารณาโทษก็ได้ดำเนินต่อมาจนกระทั่งวันประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ ฉะนั้นจึงมีปัญหว่า การสั่งลงโทษครูประชาบาลและसारวัตรศึกษาจะดำเนินการตามระเบียบครูประชาบาลและसारวัตรศึกษา (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๔๑ หรือตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๕ กระทรวงศึกษาธิการเห็นว่าครูประชาบาลและसारวัตรศึกษาที่กระทำความผิดอยู่ก่อนที่ได้รับการยกฐานะเป็นข้าราชการ ควรถือเป็นการกระทำความผิดวินัยตามระเบียบครูประชาบาลและसारวัตรศึกษา (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๔๑ เมื่อถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยตามระเบียบดังกล่าว ก็ไม่สมควรที่จะดำเนินการสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๕ เพราะมิได้กระทำความผิดวินัยข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัติดังกล่าว และโดยที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยให้ความเห็นไปแล้วว่า กิจการของโรงเรียนประชาบาลไม่เป็นราชการ (บันทึกเรื่องขอให้พิจารณาความเห็นกรณี นายสุทัศน์ พ่วงประเสริฐ ส่งโดยหนังสือที่ ๖๔๐/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๕) ฉะนั้น การกระทำความผิดวินัยตามระเบียบครูประชาบาลและसारวัตรศึกษา (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๔๑ ก็ไม่ใช่การกระทำความผิดวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๔๕ จึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาและให้ความเห็นต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้ตรวจพิจารณาแล้ว ความเห็นของกระทรวงศึกษาธิการที่ว่าไม่ควรดำเนินการลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๔๕ เป็นการชอบแล้ว เพราะบุคคลที่อาจได้รับโทษฐานกระทำความผิดวินัยข้าราชการ จะต้องได้กระทำการอันเป็นการผิดวินัยในขณะที่ตนเป็นข้าราชการ การกระทำใดๆ ที่ได้กระทำมาก่อนเป็นข้าราชการแม้การกระทำนั้นจะต้องด้วยบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าเป็นการผิดวินัย (ถ้าผู้กระทำเป็นข้าราชการ) ก็ตาม ก็จะต้องถือว่าเป็นการกระทำอันจะต้องได้รับโทษฐานผิดวินัยหาได้ไม่

ปัญหาที่จะต้องพิจารณาคงมีเพียงว่า เมื่อจะลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนได้ไม่ได้ตั้งกล่าวแล้ว จะนำระเบียบครูประจำบาลและสารวัตรศึกษา (ตอนที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๑ มาดำเนินการเพื่อยกโทษได้หรือไม่ คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า ระเบียบที่กล่าวแล้วไม่ใช่กฎหมาย แต่เป็นเพียงระเบียบการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการตราขึ้นเพื่อให้เป็นแนวทางแก่นายอำเภอใช้ปฏิบัติการลงโทษครูประจำบาลเท่านั้น บัดนี้ครูประจำบาลฯ มีฐานะเป็นข้าราชการแล้ว การลงโทษก็ดีหรือการดำเนินการใดๆ เพื่อยกโทษก็ดี พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ได้เข้ามาครอบงำเสียแล้ว กล่าวคือ การที่จะดำเนินการเพื่อยกโทษและการที่จะลงโทษจะทำได้ไม่ได้อย่างไร ต้องเป็นไปตามกฎหมายที่กล่าวนี้ (ซึ่งได้กล่าวมาแล้วในวรรคก่อนว่าลงโทษไม่ได้) เพราะเหตุนี้จึงเห็นว่าไม่อาจที่จะนำระเบียบครูประจำบาลและสารวัตรศึกษา (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๑ มาใช้บังคับให้เป็นการซ้อนกันอีกได้

โดยสรุปก็คือ ครูประจำบาลที่กระทำผิดมาก่อนที่มีฐานะเป็นข้าราชการ ไม่ต่างอะไรกับบุคคลโดยทั่วๆ ไปที่กระทำผิดมาก่อนเข้ารับราชการ บุคคลประเภทนี้เมื่อเข้าเป็นข้าราชการแล้ว ไม่มีทางที่จะเอตัวเขามาดำเนินการเพื่อยกโทษฐานผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนได้ เพราะเขามีได้กระทำผิดวินัยข้าราชการนี้ฉันท โดยนัยอย่างเดียวกัน ครูประจำบาลที่ทำผิดมาก่อนถูกยกฐานะ เป็นข้าราชการก็ฉันทนั้น

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่า จะลงโทษครูประจำบาลและสารวัตรศึกษาผู้กระทำผิดวินัยก่อนที่ได้ยกฐานะเป็นข้าราชการตามระเบียบครูประจำบาลและสารวัตรศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๑ ไม่ได้ และก็ลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๕ ไม่ได้เช่นเดียวกัน

(นายเสริม วินิจฉัยกุล)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๔๙๕